

Czwartek, 12 marca 2009 r.

Filipiny

P6_TA(2009)0144

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 marca 2009 r. w sprawie Filipin

(2010/C 87 E/38)

Parlament Europejski,

- uwzględniając oświadczenie prezydencji z dnia 15 września 2008 r. w sprawie sytuacji na Mindanao, złożone w imieniu UE,
 - uwzględniając apel ogłoszony w dniu 29 stycznia 2009 r. przez ambasadorów Unii Europejskiej i Stanów Zjednoczonych Ameryki oraz zastępcę szefa misji ambasady Australii,
 - uwzględniając trzecie posiedzenie w ramach trójstronnego przeglądu wdrożenia układu pokojowego z 1996 r. między Narodowym Frontem Wyzwolenia Moro (MNFL) i rządem Republiki Filipin, które odbyło się w dniach 11-13 marca 2009 r.,
 - uwzględniając wspólną deklarację haską rządu Republiki Filipin i Narodowego Demokratycznego Frontu Filipin (NDFP) z dnia 1 września 1992 r. oraz pierwsze i drugie wspólne oświadczenie z Oslo z dni 14 lutego i 3 kwietnia 2004 r.,
 - uwzględniając opracowany przez Komisję krajowy dokument strategiczny dla Filipin na lata 2007-2013, program wsparcia procesu pokojowego w ramach instrumentu stabilności oraz negocjacje w sprawie umowy o partnerstwie i współpracy między UE i Filipinami,
 - uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Filipin, szczególnie rezolucję z dnia 26 kwietnia 2007 r. ⁽¹⁾, oraz potwierdzając swoje poparcie dla negocjacji pokojowych między rządem Republiki Filipin a NDFP, co znalazło wyraz w rezolucjach z dnia 17 lipca 1997 r. ⁽²⁾ i z dnia 14 stycznia 1999 r. ⁽³⁾,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że szereg grup zbrojnych, a zwłaszcza Narodowym Frontem Wyzwolenia Moro (MILF), od 1969 r. prowadzi walkę z oddziałami rządowymi w południowej części Filipin, zaliczającą się do najdłużej trwających powstań w Azji,
- B. mając na uwadze, że konflikt między rządem Republiki Filipin a bojownikami z NDFP pochłonął ponad 40 000 ofiar śmiertelnych, a sporadyczne walki utrzymują się pomimo zawieszenia broni z 2003 r. i rozmów pokojowych,
- C. mając na uwadze, że wrogie działania między siłami rządowymi i MILF na Mindanao zostały wznowione w sierpniu 2008 r., po tym jak Sąd Najwyższy Filipin uznał za niezgodne z konstytucją memorandum o porozumieniu między MILF i rządem Republiki Filipin w sprawie terenów etnicznych, które przyznawałoby znaczną autonomię narodowi Bangsamoro,
- D. mając na uwadze, że we wznowionych walkach śmierć poniosło ponad sto osób, a około 300 000 zostało uchodźcami i wiele z nich nadal przebywa w ośrodkach ewakuacyjnych,

⁽¹⁾ Dz.U. C 74 E z 20.3.2008, s. 788.

⁽²⁾ Dz.U. C 286 z 22.9.1997, s. 245.

⁽³⁾ Dz.U. C 104 z 14.4.1999, s. 116.

Czwartek, 12 marca 2009 r.

- E. mając na uwadze, że Malezja – siła pokojowa – wycofała z Mindano swoich obserwatorów zawieszenia broni w kwietniu 2008 r. z powodu braku postępów w procesie pokojowym, jest jednak skłonna ponownie rozważyć swoją rolę, jeżeli rząd Republiki Filipin sprecyzuje swoje stanowisko negocjacyjne,
- F. mając na uwadze, że rozmowy pokojowe między rządem Republiki Filipin a NDFP tkwią od 2004 r. w martwym punkcie oraz mając na uwadze, że rząd Norwegii podjął usilne starania, aby zachęcić obie strony do wznowienia oficjalnych rozmów,
- G. mając na uwadze, że setki działaczy, związkowców, dziennikarzy i przywódców religijnych na Filipinach zostało zabitych lub uprowadzonych od 2001 r., a rząd Republiki Filipin zaprzecza, że siły bezpieczeństwa i wojsko były w jakikolwiek sposób zamieszane w te zabójstwa polityczne, pomimo licznych dowodów świadczących o sytuacji przeciwnej,
- H. mając na uwadze, że w 2008 r. odnotowano szereg przypadków, w których sądy lokalne stwierdziły, że aresztowanie i przetrzymywanie działaczy jest niezgodne z prawem i zarządziły ich zwolnienie, jednak te same osoby zostały następnie ponownie aresztowane i oskarżone o bunt lub morderstwo,
- I. mając na uwadze, że sądownictwo na Filipinach nie jest niezależne, jako że prawnicy i sędziowie również padają ofiarą prześladowań i zabójstw; mając na uwadze, że bezbronność świadków uniemożliwia skuteczne prowadzenie dochodzenia w sprawach karnych i ściganie winnych,
- J. mając na uwadze, że w większości przypadków takich egzekucji pozasądowych nie wszczęto formalnego dochodzenia karnego, a sprawcy pozostają bezkarni, mimo licznych zapewnień rządu o przyjęciu środków, które położą kres zabójstwom i doprowadzą do ukarania sprawców,
- K. mając na uwadze, że w kwietniu 2008 r. Rada Praw Człowieka ONZ zbadała sytuację na Filipinach i podkreśliła bezkarność osób odpowiedzialnych za egzekucje pozasądowe i wymuszone zaginięcia, jednak rząd Republiki Filipin odrzucił zalecenia w sprawie sprawozdania o działaniach następczych,
- L. mając na uwadze, że aby położyć kres uprowadzeniom i pozasądowym egzekucjom, konieczne jest zlikwidowanie ekonomicznych, społecznych i kulturowych źródeł przemocy na Filipinach,
 - 1. wyraża głęboką troskę o setki tysięcy uchodźców wewnętrznych na Mindanao, wzywa rząd Republiki Filipin i MILF do uczynienia wszystkiego, co w ich mocy, aby doprowadzić do sytuacji umożliwiającej powrót tych osób do domu oraz apeluje o nasilenie krajowych i międzynarodowych działań na rzecz ochrony uchodźców i ich rehabilitacji;
 - 2. jest przekonany, że konflikt można rozwiązać jedynie na drodze dialogu oraz że zakończenie tego trwającego lata powstania ma zasadnicze znaczenie dla ogólnego rozwoju Filipin;
 - 3. wzywa rząd Republiki Filipin, aby niezwłocznie wznowił negocjacje pokojowe z MILF oraz wyjaśnił status i przyszłość memorandum o porozumieniu po wyżej wspomnianym orzeczeniu Sądu Najwyższego; z zadowoleniem przyjmuje oświadczenie rządu Republiki Filipin o rezygnacji z warunków wstępnych do wznowienia rozmów;
 - 4. z zadowoleniem przyjmuje rozmowy między rządem Republiki Filipin i NDFP przeprowadzone dzięki staraniom Norwegii w Utrechcie w listopadzie 2008 r. i wyraża nadzieję również w tym przypadku, że możliwe będzie szybkie wznowienie formalnych negocjacji; wzywa strony do przestrzegania umów dwustronnych dotyczących wspólnego komitetu monitoringowego (JMC), odbycia spotkania zgodnie z Porozumieniem ogólnym w sprawie poszanowania praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego (CARHRIHL) oraz do zezwolenia na wspólne dochodzenia w sprawach o pogwałcenie praw człowieka;
 - 5. zwraca się do Rady i Komisji, aby zapewniły i ułatwiły stronom wsparcie i pomoc we wdrażaniu CARHRIHL, zwłaszcza poprzez programy rozwoju, pomocy i rehabilitacji;

Czwartek, 12 marca 2009 r.

6. wzywa Radę Europejską i Komisję, aby wsparły rząd Republiki Filipin w jego staraniach o postęp w negocjacjach pokojowych, w tym poprzez arbitraż, jeśli rząd się o to zwróci, a także poprzez wsparcie międzynarodowego zespołu monitorującego odpowiedzialnego za nadzór nad zawieszeniem broni między wojskiem i MILF;
7. zwraca uwagę na możliwość zwiększenia roli międzynarodowego zespołu monitorującego poprzez rozszerzenie jego uprawnień do prowadzenia dochodzeń oraz uzgodnienie polityki podawania jego ustaleń do wiadomości publicznej;
8. wzywa rząd Republiki Filipin do zwiększenia pomocy rozwojowej dla Mindanao celem poprawy tragicznych warunków życia miejscowej ludności i z zadowoleniem przyjmuje wsparcie finansowe w postaci pomocy żywnościowej i nieżywnościowej o wartości ponad 13 mln EUR, którego UE udzieliła Mindanao od wznowienia walk w sierpniu 2008 r.;
9. wyraża głębokie zaniepokojenie setkami przypadków pozasądowych egzekucji działaczy politycznych i dziennikarzy, które miały miejsce w ostatnich latach na Filipinach, oraz rolę, jaką odegrały siły bezpieczeństwa w zaplanowaniu i popełnieniu tych morderstw;
10. wzywa rząd Republiki Filipin do przeprowadzenia dochodzenia w sprawie egzekucji pozasądowych i wymuszonych zaginięć; wzywa jednocześnie rząd Republiki Filipin do wprowadzenia niezależnego mechanizmu monitorowania, który nadzorowałby dochodzenia i ściganie sprawców takich czynów;
11. wzywa rząd Republiki Filipin do przyjęcia środków mających na celu położenie kresu systematycznemu zastraszaniu i prześladowaniu działaczy politycznych i działaczy na rzecz praw człowieka, członków społeczeństwa obywatelskiego, dziennikarzy i świadków w dochodzeniach karnych, a także do zagwarantowania rzeczywiście skutecznej ochrony świadków;
12. ponawia swój wniosek do władz Filipin o umożliwienie specjalnym organom ONZ zajmującym się ochroną praw człowieka nieograniczonego dostępu do kraju; nakłania również władze do szybkiego przyjęcia i wdrożenia przepisów włączających międzynarodowe instrumenty praw człowieka, (np. dotyczące przeciwdziałania torturom i wymuszonym zaginięciom), które zostały ratyfikowane, do prawa krajowego;
13. wzywa Radę i Komisję do zadbania o to, aby pomocy finansowej UE na rzecz rozwoju gospodarczego Filipin towarzyszyła kontrola ewentualnych naruszeń praw ekonomicznych, społecznych i kulturalnych, ze zwróceniem szczególnej uwagi na zachęcanie do dialogu i włączanie wszystkich grup społeczeństwa;
14. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, prezydentowi i rządowi Republiki Filipin, MILF, NDFP, Wysokiemu Komisarzowi ONZ ds. Praw Człowieka oraz rządów państw członkowskich ASEAN.

Wydalenie organizacji pozarządowych z Darfuru

P6_TA(2009)0145

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 marca 2009 r. w sprawie wydalenia organizacji pozarządowych z Darfuru

(2010/C 87 E/39)

Parlament Europejski,

— uwzględniając oświadczenie prezydencji złożone w imieniu Unii Europejskiej dnia 6 marca 2009 r., będące następstwem decyzji Międzynarodowego Trybunału Karnego (MTK) dotyczącej nakazu aresztowania prezydenta Sudanu, Omara Hassana al-Baszira,